

P.Z. br. 87

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 343-01/12-01/03

Urbroj: 5030105-12-2

Zagreb, 14. lipnja 2012.

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
 ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno: 14-06-2012		
Klasifikacijska oznaka:	Org. jed.	
643-03/12-01/01	65	
Uredbeni broj:	Pril.	Vrij.
50-12-04	-	-

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjeni i dopunama Zakona o zračnim lukama (predlagatelj: Klub zastupnika Hrvatskih laburista - Stranke rada) - mišljenje Vlade

Veza: Pismo Hrvatskoga sabora, klase: 343-03/12-01/01, urbroja: 65-12-03, od 9. svibnja 2012. godine

Na temelju članka 110. stavka 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora, Vlada Republike Hrvatske o Prijedlogu zakona o izmjeni i dopunama Zakona o zračnim lukama (predlagatelj: Klub zastupnika Hrvatskih laburista - Stranke rada), daje sljedeće

MIŠLJENJE

Vlada Republike Hrvatske, predlaže Hrvatskome saboru da ne prihvati Prijedlog zakona o izmjeni i dopunama Zakona o zračnim lukama koje je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnio Klub zastupnika Hrvatskih laburista - Stranke rada, aktom od 9. svibnja 2012. godine, iz sljedećih razloga:

Naime, u svezi s dostavljenim Prijedlogom zakona Vlada Republike Hrvatske primjećuje da se u točki II. nenormativnog dijela Prijedloga zakona, koja se odnosi na „Ocjenu stanja i osnovna pitanja koja se trebaju urediti Zakonom, te posljedice koje će donošenjem Zakona proisteći“, poziva na Zaključak Vlade Republike Hrvatske od 17. veljače 2011. godine kao razlog za predloženu izmjenju i dopune Zakona o zračnim lukama. Naime, navodi se da je Vlada Republike Hrvatske ". . . na svojoj 109. sjednici 17. veljače 2011. godine usvojila Zaključak, kojim je utvrđeno da će se prije sklapanja Ugovora o koncesiji za Zračnu luku Zagreb d.o.o. radnicima prenijeti poslovni udio do 10% temeljnog kapitala Zračne luke Zagreb d.o.o. utvrđen člankom 11. Zakona o zračnim lukama. Istim je Zaključkom Vlada Republike Hrvatske zadužila resorna ministarstva, da izrade i predlože izmjenju Zakona o zračnim lukama kako bi se Zaključak Vlade Republike Hrvatske proveo u praksi."

Međutim, razvidna je potpuno kriva interpretacija Zaključka Vlade Republike Hrvatske. Naime, Zaključkom Vlade Republike Hrvatske od 17. veljače 2011. godine pojedina ministarstva zadužena su da u suradnji s ostalim imateljima udjela predlože model po kojem bi se radnicima društva Zračna luka Zagreb d.o.o. ponudilo stjecanje do 10% udjela u temeljnom kapitalu navedenog Društva. Ništa više od predlaganja modela navedenim Zaključkom Vlade Republike Hrvatske nije bilo određeno niti je ikakvu obvezu Vlada Republike Hrvatske preuzela prema radnicima društva Zračna luka Zagreb d.o.o.

Nadalje u odnosu na normativni dio Prijedloga zakona Vlada Republike Hrvatske daje sljedeće mišljenje.

Uz članak 1.

Predloženim odredbama mijenja se članak 13. važećeg Zakona o zračnim lukama (Narodne novine, br. 19/98 i 14/2011) na način da se u stavku 1. pored postojećih članova Društva, predviđaju i zaposleni radnici Zračne luke Zagreb d.o.o. dok se stavkom 2. mijenjaju postoci u temeljnom kapitalu društva na način da se za zaposlene radnike Zračne luke Zagreb d.o.o. predlaže 10% uz smanjenje postotka u temeljnom kapitalu sadašnjih vlasnika.

Prije svega primjećujemo da se u stavku 1. navodi da "Zračna luka Zagreb d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, čiji je član Grad Zagreb, postaje društvo s ograničenom odgovornošću," što je formulacija iz važećeg Zakona o zračnim lukama koja je odražavala stanje u trenutku donošenja tog Zakona 1998. godine, kada je Grad Zagreb i bio jedini član tog društva.

Uz to, Vlada Republike Hrvatske naglašava da su odredbe članka 13. Zakona o zračnim lukama konzumirane još 1998. godine kada su, u roku propisanom u istom Zakonu, potpisani društveni ugovori za sve zračne luke te tako i Zračnu luku Zagreb d.o.o., čime su svi članovi društva prihvatili sva prava i obveze koje im iz toga proizlaze.

Nadalje, odredbama članka 16. Zakona o zračnim lukama već je predviđena mogućnost promjene vlasničke strukture na način da ako neki od članova društva odluči prenijeti svoj poslovni udjel ponudit će ga najprije većinskom vlasniku, a ako većinski vlasnik to odbije ponudit će ga ostalim članovima društva. Ako većinski vlasnik ili drugi član društva, odbije preuzeti ponuđeni poslovni udjel, poslovni udjel može vlasnik ponuditi drugoj osobi.

Prema tome, odredbama važećeg Zakona o zračnim lukama, članovima društva dano je pravo da sami odlučuju o svojim poslovnim udjelima utvrđenim Zakonom. Predloženim odredbama im se ograničavaju, čak oduzimaju, zakonom stečena prava.

S obzirom na način smanjivanja udjela postojećih vlasnika Zračne luke Zagreb d.o.o., nije vidljivo da li se u izradi Prijedloga zakona na bilo koji način konzultiralo ostale imatelje udjela u Zračnoj luci Zagreb d.o.o., a to su osim Republike Hrvatske i Grada Zagreba, Grad Velika Gorica i Zagrebačka županija. Bez ovakvog koraka, potpuno je neprihvatljivo postojećim imateljima udjela svojevoljno oduzimati njihove udjele, a kako bi se zadovoljile želje i prohtjevi sindikata u kontekstu koncesijskog projekta izgradnje novog putničkog terminala Zračne luke Zagreb d.o.o. Isti ti sindikati su se žestoko protivili Odluci

Vlade Republike Hrvatske o davanju Zračne luke u koncesiju, ali su spremni ući u vlasničku strukturu, osnovati fond i dijeliti dividendu.

Osim toga, Zakon o trgovačkim društvima (Narodne novine, br. 111/93, 34/99, 121/99, 52/2000, 118/2003, 107/2007, 146/2008, 137/2009 i 152/2011 – pročišćeni tekst) za osnivača (jednog ili više) predviđa određenu pravnu ili fizičku osobu. Tako, primjerice, osnivački akt društva s ograničenom odgovornošću mora sadržavati ime i prezime, odnosno tvrtku, prebivalište, odnosno sjedište osnivača, ako je osnivač fizička osoba i njen osobni identifikacijski broj, a ako je osnivač pravna osoba i matični broj subjekta, odnosno odgovarajuće podatke ako je riječ o stranoj osobi.

Predloženim odredbama kao novi član društva predviđaju se zaposleni radnici Zračne luke Zagreb d.o.o. što nije u skladu s odredbama Zakona o trgovačkim društvima.

Uz članke 2. i 3.

Budući da, kako je naprijed navedeno, zaposleni radnici Zračne luke Zagreb d.o.o. nemaju svojstvo ni fizičke ni pravne osobe da bi bili član društva, odredbe članaka 2. i 3. Prijedloga zakona su, prema odredbama Zakona o trgovačkim društvima, neprovedive.

Osim toga, u članku 3. Prijedloga zakona se nameće i onim radnicima koji nisu članovi Sindikata da ih kao punomoćnik u skupštini predstavlja sindikalni predstavnik. Ovakvo zakonsko rješenje, Vlada Republike Hrvatske smatra potpuno neprihvatljivim jer svatko treba imati slobodu imenovati svog punomoćnika u skupštini društva ili svoja prava u skupštini društva ostvarivati neposredno.

Uz članak 4.

Predložene odredbe nisu dovoljno razrađene i nije objašnjeno u kojem propisu bi takvo rješenje imalo uporište. Naime, navodi se kako bi se posebnim zakonom osnovao fond za Zračnu luku Zagreb u koji će se prenijeti poslovni udjeli zaposlenih radnika u Zračnoj luci Zagreb, te će se istim urediti i način upravljanja i način raspolaganja sredstvima fonda te način podjele dividende zaposlenim radnicima.

Ukoliko je Predlagatelj za cilj imao rješavanje ovoga predmeta u potpunosti, onda je za očekivati da će isti predložiti i cjelovito rješenje, a koje između ostalog i podrazumijeva i pitanja obuhvaćena osnivanjem i djelovanjem predloženog fonda. Iz zaprimljene dokumentacije nije vidljiv prijedlog ili način na koji bi se ovo pitanje riješilo.

Najvažnija primjedba na Prijedlog Zakona odnosi se na pitanje davanja koncesije za Zračnu luku Zagreb. Prema važećim odredbama Zakona o zračnim lukama, koncesija se može dati za građenje i upravljanje zračnom lukom na nekretninama u vlasništvu Republike Hrvatske i/ili jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno u vlasništvu Društva u kojem su imatelji udjela (isključivo) Republika Hrvatska i/ili jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave.

Prijenosom dijela poslovnih udjela na radnike provela bi se djelomična privatizacija društva i nova koncesija dodijeljena za Zračnu luku Zagreb bila bi protivna zakonskim uvjetima pod kojima je dodijeljena. Osim toga, radnici ne bi mogli imati pravo na koncesijsku naknadu jer, prema Zakonu o koncesijama, koncesijska naknada može biti samo

prihod državnog proračuna Republike Hrvatske ili proračuna jedinica lokalne i područne samouprave, a ne bi imali ni pravo na dobit koja je rezultat poslovanja društva jer dobit pripada koncesionaru. Budući da nije obrazloženo iz kojeg razloga radnici uopće pod takvim zakonskim pretpostavkama, i žele udio u navedenom Društvu, ostaje nejasna i svrha ovakve inicijative. Iz Prijedloga zakona, a gledajući iz isključivo gospodarskog aspekta koji podrazumijeva održivi razvoj, stvaranje dodatne vrijednosti i rast, nije vidljivo niti kako se ovim rješenjem namjerava postići dodatna vrijednost za Zračnu luku Zagreb, te koji su osnovni ekonomski motivi iza njega. Uzimajući u obzir kako će Zračna luka Zagreb d.o.o. kao društvo biti pritajeno, te neće ostvarivati nikakvu dodatnu vrijednost. Isto će se obogatiti novom vrijednošću tek unosom novonastale imovine kroz Projekt izgradnje novog terminala, i to tek po završetku Projekta, odnosno ugovora o koncesiji. Slijedom navedenoga, Vladi Republike Hrvatske nije jasan konkretan razlog za nagrađivanje radnika neto sadašnjom vrijednošću udjela koji će se realizirati tek za 30 godina.

Za svoje predstavnike, koji će u vezi s iznesenim mišljenjem biti nazočni na sjednicama Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Sinišu Hajdaša Dončića, ministra pomorstva, prometa i infrastrukture, Zdenka Antešića, zamjenika ministra pomorstva, prometa i infrastrukture, te mr. sc. Olivera Kumrića i Dana Simonića, pomoćnike ministra pomorstva, prometa i infrastrukture.

